

РЕШЕНИЕ

№ 4792

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5438** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началника на ОПП – СДВР срещу Решение № 84050/08.05.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав, постановено по НАХД № 596/2019г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 17-4332-016352/15.08.2017г., в частта, с която на Ц. К. М. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 1000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца на основание чл.174, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП.

Обжалваното решение е постановено при повторно разглеждане на делото от въззивната инстанция, след отмяната на Решение от 31.07.2018г. по НАХД № 16567/2017г. на СРС с Решение № 158/08.01.2019г., постановено по КНАХД № 11670/2018г. по описа на Административен съд София-град.

С касационната жалба решението се атакува като необосновано и постановено при противоречие с материалноправните разпоредби. Неправилно съдът приел за достоверна концентрацията на алкохол в кръвта, установена с медицинско и химическо изследване, на което нарушителят се е явил със закъснение, вместо тази от измерването. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Възразява срещу прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване, чрез адв.Б. в съдебно заседание, моли за отхвърлянето на жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на разноски по представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Административнонаказателната отговорност на Ц. М. е ангажирана за това, че на 24.07.2017г. около 09.45 часа в [населено място] на [улица]с посока на движение към [улица], като водач на лек автомобил – „О. К.“, с рег. [рег.номер на МПС] , управлява същия с наличие на алкохол в кръвта 1,6 промила, измерена с техническо средство АЛКОТЕСТ ДРЕГЕР и 0,6 промила, установени с медицинско и химическо изследване - закъснял, с което е нарушил чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП.

С оглед датата на извършване на нарушението е безпредметно обсъждането на установената от съда фактическа обстановка, както и изводите му по приложението на закона, предвид това, че е изтекла абсолютната давност за административнонаказателно преследване. Действително в ЗАНН този институт не е изрично уреден, но препращащата норма на чл.11 ЗАНН предвижда, че по „въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго”. Безспорно давността, изключваща наказателното преследване е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. Изричните разпоредби на ЗАНН по въпросите за давността не уреждат абсолютната давност като максимално възможна продължителност на административнонаказателното производство - чл.34 урежда сроковете за започване на административнонаказателното производство, съответно за издаване на НП след съставянето на АУАН, а чл.82 давността за изпълнение на наложеното административно наказание с влязъл в сила и подлежащ на изпълнение акт. Следователно, в ЗАНН е налице непълнота, която се преодолява чрез субсидиарното прилагане на разпоредбите на общата част на НК на основание препращащата норма на чл.11 ЗАНН. Съгласно чл.80, ал.1, т.5 НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години, който срок според разпоредбата на чл.80, ал.3 НК започва да тече от довършване на деянието. Съгласно чл.81, ал.3 НК „Независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член“ т.е. срока по чл.80, ал.1. Това означава, че в случая абсолютната давност от четири години и шест месеца - чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 НК, е изтекла на 24.01.2022г.

С оглед това обжалваното решение следва да бъде оставено в сила и административнонаказателното производство – прекратено.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на разноси е основателна. Такива са доказани в размер на 400 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, което не е прекомерно с оглед разпоредбата на чл.7, ал.2 вр. чл.18 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 84050/08.05.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав, постановено по НАХД № 596/2019г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Ц. К. М., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 400 лева, представляваща разноси по производството.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.